

**ΟΜΙΛΙΑ ΝΙΚΟΥ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ
Ε.Μ.Ε.Ι.Σ.
ΣΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΣΕΕ
15.1.2016**

**ΟΙ ΗΓΕΣΙΕΣ ΒΓΑΙΝΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ
ΚΑΙ ΔΕΝ ΚΡΥΒΟΝΤΑΙ**

Συνάδελφοι,

Αφήνω στην άκρη τις ανούσιες εισαγωγές που ακούγονται κάθε φορά για το πόσο κρίσιμο και σημαντικό είναι αυτό το γενικό συμβούλιο και μπαίνω κατευθείαν στην ουσία ΚΑΙ η ουσία εδώ

σ' αυτό το σώμα των μελών του Γενικού Συμβουλίου της ΓΣΕΕ δεν είναι να αναλύσουμε το πόσο καταστροφικό είναι το νομοσχέδιο για να πειστούμε να απεργήσουμε. Αυτό έλειπε να χρειάζεται τέτοια συζήτηση μεταξύ μας.

Η ουσία μιας και όλοι μιλάμε για αγώνες είναι

ΤΟ ΠΩΣ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΘΑ ΠΕΤΥΧΟΥΜΕ ΜΙΑ ΝΙΚΗ

Αυτή είναι η ουσία.

Βλέπω ότι κάποιοι που το προηγούμενο διάστημα ήταν πολύ χαλαροί και απόντες (τους ψάχναμε στην πλατεία Συντάγματος το καλοκαίρι) στις 16 Ιουλίου που πέραγε ο Ν. 4334, στις 23 Ιουλίου που πέραγε ο Ν. 4335, στις 14 Αυγούστου όταν ψηφίζονταν το 3^ο μνημόνιο,

στις 18 Οκτώβρη όταν περνούσαν τα πρώτα προαπαιτούμενα, ξαφνικά σήμερα θυμήθηκαν ότι πρέπει να αγωνιστούμε.

Έστω και καθυστερημένα τους καλωσορίζουμε στο δρόμο του αγώνα.

Να τους θυμίσω μόνο ότι για να δώσεις αγώνα **πρέπει να έχεις και στρατό** και μάλλον δεν έχουν πάρει χαμπάρι ότι με τη δική τους ευθύνη (γιατί αυτοί ήταν ηγεσία) στρατός πλέον δεν υπάρχει.

Συνάδελφοι,

Αν λοιπόν ειλικρινά έστω και τώρα αποφασίσατε να αλλάξετε ρότα και να σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνετε είναι να το δείξετε με πράξεις και όχι με λόγια.

Μια από αυτές είναι η αυτοκριτική

Αλλά δυστυχώς απ' ό,τι φαίνεται κάποιοι εδώ μέσα την αγνοείται παντελώς.
Έχετε πάρει διαζύγιο μαζί της...

Όμως ας πάμε στο σήμερα.

Καλείται τον κόσμο να κατέβει σε αγώνα.

Σωστά πολύ σωστά. Επιβάλλεται, γιατί τα μέτρα της κυβέρνησης είναι άδικα, αδιέξοδα και ισοπεδωτικά.

Αλλά γιατί να σας ακολουθήσει;

Τον οδηγήσατε έστω σε μια νίκη;

Καταφέρατε να αποτρέψετε έστω μια επίθεση;

Καμία!

Εκ του αποτελέσματος κύριοι αποτύχατε.

Και παρ' ό,τι αποτύχατε

δεν αισθάνεστε την ανάγκη να πείτε κάτι γι' αυτό.

Καλείτε τον κόσμο να κατέβει σε απεργία για να μην περάσει το ασφαλιστικό.

Μα το ασφαλιστικό που βλέπουμε δεν είναι γέννημα του 3^{ου} μνημονίου;

Γιατί δεν τον καλέσατε και το καλοκαίρι όταν ψηφίζονταν το 3^ο μνημόνιο να απεργήσει;

Δεν ξέρατε ότι αυτά θα ακολουθούσαν;

Πως όμως να τον καλέσετε όταν στο δημοψήφισμα ήσασταν με το ΝΑΙ ενώ η συντριπτική πλειοψηφία των εργατών ήταν με το όχι...

Συνάδελφοι της ηγεσίας,

Αν θέλετε να δώσουμε αγώνα **για να νικήσουμε και όχι** για να έχουμε να λέμε ότι δήθεν κάτι κάναμε,

αν θέλετε να αναστήσουμε το συνδικαλιστικό κίνημα (γιατί το πεθάναμε) πρέπει να μιλήσουμε με ειλικρίνεια.

Πρέπει να δούμε την **αλήθεια κατάματα**.

Να βγάλουμε σωστά συμπεράσματα από αυτή την αλήθεια και να χαράξουμε μια **νέα πορεία εντελώς διαφορετική απ' αυτή που είχαμε μέχρι τώρα**.

ΑΝ ΘΕΣ ΝΑ ΠΑΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΣ ΠΟΤΕ ΑΝ ΔΕΝ ΔΕΙΣ ΤΙ ΣΕ ΚΡΑΤΑΕΙ ΠΙΣΩ

Ποια είναι λοιπόν η αλήθεια μιας και μιλάμε για αγώνες;

Η αλήθεια είναι ότι:

A. Τα ποσοστά συμμετοχής στις απεργίες εδώ και τρία χρόνια **είναι ελάχιστα**.

B. Οι πλατείες των **συγκεντρώσεων άδειασαν και**

Γ. Ο κόσμος (η συντριπτική πλειοψηφία που εκεί κρύβεται η δύναμη, γι' αυτούς μιλάμε) δεν συμμετέχει.

Και το ερώτημα είναι :

Γιατί δεν συμμετέχει ο κόσμος;

- Μήπως γιατί είναι ασυνείδητος; Για εμάς ΟΧΙ
- Μήπως γιατί είναι βολεμένος; Επίσης ΟΧΙ
- Μήπως γιατί φταίει η ανεργία; Ως ένα σημείο ΝΑΙ

ΟΜΩΣ

Κατά την ταπεινή μας άποψη οι κυριότεροι λόγοι που δεν συμμετέχει ο κόσμος είναι άλλοι.

Κατά τη δική μας άποψη ο πραγματικός λόγος για τη μη συμμετοχή του κόσμου εδράζεται στις εξής αιτίες:

- **Πρώτον** έχει χαθεί η εκτίμηση και η εμπιστοσύνη του κόσμου της εργασίας προς εμάς που τον εκπροσωπούμε.
- **Δεύτερον** έχει περάσει στο υποσυνείδητο της συντριπτικής πλειοψηφίας των εργαζομένων η καταστροφική αντίληψη της αναποτελεσματικότητας των αγώνων.
- **Τρίτον** έχει πιάσει τόπο η μαύρη προπαγάνδα του συστήματος ότι δεν υπάρχει άλλη πολιτική και ότι αυτή η πολιτική είναι μονόδρομος **και**
- **Τέταρτον** στον αντίποδα του ότι έχει πιάσει τόπο η προπαγάνδα του συστήματος περί μονόδρομων και ότι δεν υπάρχει άλλη πολιτική, εμείς (η ηγεσία του Σ.Κ.) δεν αναδείξαμε επαρκώς την άλλη πολιτική, τον άλλο δρόμο.

Με λίγα λόγια δεν δώσαμε όραμα, προοπτική και ελπίδα.

Ειδικά το τελευταίο, χωρίς να υποτιμώ την αξία όλων των άλλων, είναι κομβικής αξίας ζήτημα και παίζει καθοριστικό ρόλο στην κινητοποίηση των πλατιών μαζών του εργατικού – λαϊκού κινήματος.

Αυτές κατά την άποψη μου είναι οι βασικές αίτιες για τη μη συμμετοχή των πλατιών μαζών.

Γι αυτό,

εάν δεν θέλουμε να συνεχιστεί η ίδια κατάσταση,

εάν θέλουμε να βάλουμε φρένο και να σταματήσουμε αυτές τις βάρβαρες, αντεργατικές και αντιλαϊκές πολιτικές εκείνο που πρέπει να κάνουμε **άμεσα** είναι

να εξαλείψουμε τις αιτίες που κρατούν τα εκατομμύρια του κόσμου της εργασίας μακριά από τα συνδικάτα, τις απεργίες και τα συλλαλητήρια

με πρώτη και κυριότερη την άποψη περί της αναποτελεσματικότητας των αγώνων.

Όμως για να εξαλείψεις την οποιαδήποτε αιτία πρώτα πρέπει να έχεις κατανοήσει τι την δημιούργησε.

Σε αυτή μας την προσπάθεια της κατανόησης του πως παγιώθηκε η αντίληψη περί αναποτελεσματικότητας των αγώνων, η απάντηση που εμείς δίνουμε εδράζεται στον **εγκληματικό τρόπο** (και συνειδητά χρησιμοποιούμε αυτή τη λέξη, γιατί όντως ήταν εγκληματικό αυτό που έγινε και συνεχίζεται τέσσερα χρόνια τώρα),

που η ηγεσία της ΓΣΕΕ επέλεξε να «αντιμετωπίσει» τον οδοστρωτήρα των μνημονίων, της ΤΡΟΪΚΑΣ και των νεοφιλελεύθερων κυβερνήσεων **που μόνο ως απλή διαμαρτυρία μπορεί να χαρακτηριστεί και**

που δεν είχε και δεν έχει (γιατί εξακολουθεί την ίδια στάση) καμία απολύτως σχέση με αυτό που ονομάζουμε αντίσταση και αγώνα και που ως ήταν αναμενόμενο είχε ως αποτέλεσμα να μην νικήσουμε αλλά να ηττηθούμε.

Λέω ότι ήταν αναμενόμενο γιατί όντως πώς να νικήσεις χωρίς ουσιαστικό αγώνα;

- ❖ Πώς να νικήσει ο κόσμος της εργασίας όταν η ηγεσία της ΓΣΕΕ στην ουσία αποδεχόταν τα μνημόνια και δεν έκανε καμία ουσιαστική προσπάθεια ιδεολογικής αποδόμησής τους;
Ο αγώνας πρώτα απ' όλα, για να έχεις σοβαρές πιθανότητες νίκης πριν αναμετρηθείς στο πεδίο των δρόμων, πρέπει να δίνεται ιδεολογικά.
- ❖ Πώς να νικήσει ο κόσμος της εργασίας όταν η ηγεσία δεν έκανε καμία προσπάθεια απόκρουσης της μαύρης προπαγάνδας του συστήματος περί μονόδρομων και ανυπαρξίας άλλων πολιτικών;
- ❖ Πώς να νικήσει ο κόσμος της εργασίας όταν δεν του δείχνεις τον άλλο δρόμο και δεν του δίνεις **όραμα, προοπτική και ελπίδα;**
- ❖ Πώς να νικήσει ο κόσμος της εργασίας όταν τον καλείς σε «αγώνα» χωρίς σοβαρό σχέδιο αντίστασης, χωρίς συντονισμό των δυνάμεων του και με αποσπασματικές κινήσεις;
- ❖ πώς να νικήσει ο κόσμος της εργασίας όταν αφήνεις τον κάθε κλάδο να αγωνίζεται και να χτυπιέται μόνος του;
- ❖ Πώς να νικήσει το εργατικό κίνημα με τις 24ωρες απεργίες εθιμοτυπικού χαρακτήρα που εξαγγέλλονταν την τελευταία στιγμή λίγες ημέρες πριν ψηφιστούν τα όποια μέτρα ή νομοσχέδια και που η υλοποίησή τους ήταν για την ημέρα που θα ψηφίζονταν;

- ❖ Πώς να νικήσει το εργατικό κίνημα με τις 24ωρες απεργίες που εξαγγέλλονταν με τον τρόπο που ανέφερα πιο πάνω και που από την ημέρα που εξαγγέλλονταν μέχρι την ημέρα πραγματοποίησής τους **δεν γίνονταν καμία απολύτως προσπάθεια προετοιμασίας τους;**

Υπερηφανεύονται κάποιοι ότι κάναμε λέει 42 24ωρες. Ε και;

Για ποιο πράγμα υπερηφανεύονται;

Για το ότι με την επιλογή των 24ωρων ηττηθήκαμε;

Συνάδελφοι,

Το συνδικαλιστικό κίνημα έχει στη φαρέτρα του δεκάδες «όπλα» **από** την στάση εργασίας **μέχρι** την Γενική απεργία διάρκειας.

- ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΟΠΛΟ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΠΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ
- ΕΔΩ ΣΕ ΕΜΑΣ ΤΙ ΑΛΛΟ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΜΑΣ ΣΥΜΒΕΙ, ΤΙ ΑΛΛΟ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ, ΤΩΝ ΑΠΟΜΑΧΩΝ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ, ΤΙ ΑΛΛΟ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΥΠΟΣΤΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΟΥΜΕ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΟΠΛΟ;

Συνάδελφοι της ηγεσίας,

Αν αντί να κάναμε τις 24ωρες της τελευταίας στιγμής που εκτός των άλλων ήταν και απροετοίμαστες **τότε που υπήρχε κλίμα** δίναμε διάρκεια λίγων ημερών στον αγώνα μας μήπως είχαμε νικήσει;

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΝΑΙ.

Η απάντηση είναι ΝΑΙ γιατί εμείς είμαστε οι δυνατοί!

Πότε όμως αυτή η δύναμη φαίνεται και φέρνει αποτέλεσμα;

ΟΤΑΝ ΚΙΝΟΥΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΑ ΚΑΙ Η ΠΙΕΣΗ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑ.

Αν αντί για τις 24ωρες ντουφεκίες που σηματοδοτούσαν μια απλή διαμαρτυρία και ΟΧΙ αγώνα ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ με στόχο ΤΟ ΜΗ ΠΕΡΑΣΜΑ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ συντονίζαμε τον αγώνα των εργαζομένων και για 1- 2-3-4 μέρες

δεν σηκωνόταν κανένα ρολό σε καμία τράπεζα έτσι ώστε να μη γίνει καμία συναλλαγή,

δεν σηκωνόταν κανένα ρολό σε καμιά εφορία να μη γίνει καμία είσπραξη,

δεν έβγαινε κανένα λεωφορείο στους δρόμους όλων των πόλεων της χώρας,

δεν λειτουργούσε μετρό, ηλεκτρικός, τραμ,

δεν έλυνε κάβους κανένα πλοίο από κανένα λιμάνι της χώρας,

δεν πετούσε κανένα αεροπλάνο από κανένα αεροδρόμιο της χώρας,

ποιος θα νικούσε; Αυτοί ή εμείς;

Η απάντηση είναι δεδομένη.

Εμείς.

Ναι εμείς, **γιατί χωρίς εμάς τίποτα δεν κινείται.**

Ναι εμείς γιατί, **εμείς είμαστε οι δυνατοί.**

Και είμαστε δυνατοί γιατί είμαστε πολλοί.

Όλοι εμείς που συνθλιβόμαστε από τις πολιτικές τους είμαστε χιλιάδες, είμαστε δεκάδες χιλιάδες, είμαστε εκατομμύρια. Εκεί είναι η δύναμή μας, στη μάζα.

Ξαναεπαναλαμβάνω μήπως και το κατανοήσετε.

Πότε αυτή η δύναμη φαίνεται και φέρνει αποτέλεσμα;

Όταν κινούμε **ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ** αποφασισμένοι ταυτόχρονα, συντονισμένα, με σχέδιο **και η πίεση μας έχει διάρκεια.**

Τότε ναι. Όχι μόνο οι κυβερνήσεις και το πιο σκληρό σίδερο και το ασάλι λιώνει.

Αρκεί όλα τα σφυριά να βαρέσουν ταυτόχρονα στο ίδιο αμόνι.

Εσείς αυτό ποτέ δεν τολμήσατε να το κάνετε.

Είστε μια ηγεσία που δεν έχει πίστη στη δύναμη του εργατικού κινήματος, αδύναμη και φοβισμένη.

Με τι ηθικό να δώσει τη μάχη ο «κόσμος της εργασίας» όταν η ηγεσία του κρύβεται και στην ουσία δεν κάνει τίποτα για να νικήσουμε;

Πως λοιπόν να μην περάσουν αυτές οι πολιτικές;

Πως να μην παγιωθεί στις ψυχές, τη συνείδηση της συντριπτικής πλειοψηφίας των εργαζομένων η καταστροφική αντίληψη της αναποτελεσματικότητας των αγώνων;

Γι αυτό ο κόσμος πλέον δεν συμμετέχει.

Δεν συμμετέχει:

- **γιατί** συνειδητά τον κάνετε να αισθάνεται ανήμπορος και αδύναμος
- **γιατί** δεν βλέπει σοβαρή προσπάθεια αντίστασης
- **και κυρίως γιατί** δεν του δώσαμε όραμα, προοπτική και ελπίδα

Συνάδελφοι,

Κατά την άποψή μας, για όλα αυτά,

για όσα πέρασαν και για το ότι ο κόσμος αισθάνεται ανήμπορος να αντισταθεί, κύριος υπεύθυνος είναι η ηγεσία της ΓΣΕΕ

και για όποιον πιθανά πει ότι αυτή η φράση είναι πολύ βαριά θα του απαντήσουμε ότι εκείνο που είναι

βαρύ και αβάσταχτο είναι το ότι εξαιτίας και της στάσης της ΓΣΕΕ σήμερα 1.500.000 συνάνθρωποι μας, σα να είναι μπάζα και σκουπίδια, είναι σπρωγμένοι και πεταγμένοι στο περιθώριο και τα αζήτητα της ζωής.

Βαρύ και απαράδεκτο δεν είναι η φράση που χρησιμοποίησα εγώ και την οποία (και χειρότερες ακόμα), χρησιμοποιεί η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου τις εργασίας.

Το βαρύ και απαράδεκτο είναι το γεγονός του ότι 4 χρόνια τώρα ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ έχει εξαφανιστεί από τους εργασιακούς χώρους !!

Βαρύ και απαράδεκτο είναι το γεγονός του ότι τρία χρόνια τώρα ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ δεν βρήκε μισή ώρα να πάει ως το Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ αλλά και σε κανένα άλλο χώρο έτσι να πει δυο κουβέντες... ηθικής στήριξης στους απολυμένους εργαζόμενους.

Κύριοι της ηγεσίας,

Αυτές είναι οι αλήθειες είτε σας αρέσουν είτε όχι και αναφέρομαι σε **όλους όσους συνειδητά στηρίζουν αυτή την συμβιβασμένη και παραδομένη ηγεσία**, που μέσα σε όλα παρέδωσε και το δικαίωμα (άφησε να της το πάρουν μέσα από τα χέρια) υπογραφής της ΕΓΣΣΕ!

ΚΑΙ ΤΩΡΑ;

Όμως το κύριο ζητούμενο τώρα δεν είναι να εξαντλήσουμε τη συζήτηση στο τι δεν έγινε σωστά.

Γι αυτό και σταματώ εδώ την κριτική η οποία βεβαίως είναι απαραίτητη για να βγάλουμε συμπεράσματα και να αλλάξουμε την πορεία μας.

Το κύριο ζητούμενο είναι το πώς θα αλλάξουμε το αρνητικό κλίμα.

Το κύριο ζητούμενο είναι το πώς θα φέρουμε τον κόσμο πιο κοντά μας και κυρίως το πώς θα σβήσουμε από τη ψυχή και το μυαλό του την καταστροφική αντίληψη της αναποτελεσματικότητας των αγώνων και την πεποίθηση (που δυστυχώς η κυβέρνηση του Σύριζα με την κωλοτούμπα που έκανε βοήθησε να εδραιωθεί) ότι τελικά δεν γινόταν αλλιώς και δεν υπάρχει άλλη πολιτική.

- Εδώ είναι λοιπόν που πρέπει να σταθούμε.
- Εδώ είναι που πρέπει να επικεντρώσουμε με πρώτο και σημαντικότερο στόχο να αντικρούσουμε τη μαύρη προπαγάνδα του συστήματος ότι «δε γινόταν αλλιώς» και ότι «αυτή η πολιτική είναι μονόδρομος» και ταυτοχρόνως

Να αναδείξουμε την άλλη πολιτική, να δείξουμε τον άλλο δρόμο.

- **Μόνο έτσι** θα δώσουμε όραμα και προοπτική στον κόσμο της εργασίας.
- **Μόνο έτσι, όταν του δείξουμε ότι γινόταν και αλλιώς**

και ότι δεν ήταν υποχρεωτικό για να σωθεί η οικονομία και η χώρα

να κλέψουν το μισθό του,

να κλέψουν τη σύνταξή του και

να τον καταδικάσουν στη φτώχεια και την ανέχεια, θα μπορέσουμε να τον σηκώσουμε από τον καναπέ.

Οι εργαζόμενοι θα σηκωθούν από τον καναπέ και θα βγουν στους δρόμους

- Όταν μιλήσεις στην ψυχή τους
- Όταν μιλήσεις στην καρδιά τους
- Όταν σε δουν πρώτος να βγαίνεις στο ξέφωτο και όχι να κρύβεσαι
- Όταν σε δουν να ηγείσαι των αγώνων τους και **ΚΥΡΙΩΣ**
- Όταν του δείξεις ότι γινόταν και αλλιώς και ότι όλα αυτά που έγιναν σε βάρος του μπορούσαν να έχουν αποφευχθεί.

Ταυτόχρονα με αυτό πρέπει να πάμε σ' όλους τους χώρους δουλειάς να βρούμε τον κάθε εργαζόμενο και να του μιλήσουμε **για το πόσο μοναδικός είναι, για το πόσο σημαντικός και δυνατός είναι.**

Πρέπει να σβήσουμε από την ψυχή του την αντίληψη που του εμπέδωσαν ότι είναι ανήμπορος και αδύναμος και ότι θέλουν οι άλλοι σε βάρος του πάντα θα το πετυχαίνουν.

- Πρέπει να τον πείσουμε ότι εμείς είμαστε οι δυνατοί.
- Πρέπει να τον πείσουμε ότι όλοι μαζί είμαστε παντοδύναμοι.
- Πρέπει να τον πείσουμε ότι μπορούμε να σταματήσουμε αυτές τις πολιτικές.
- Πρέπει να τον πείσουμε ότι μπορούμε να αλλάξουμε τη ζωή μας.
- Πρέπει να τον πείσουμε ότι το σύνθημα να πάρουμε τις ζωές στα χέρια μας μπορεί να γίνει πράξη.

Για να πείσουμε όμως τους εργαζόμενους να πιστέψουν στη δύναμή τους και να συμμετάσχουν μαζικά, πρέπει να τους οδηγήσουμε επιτέλους σε μια νίκη. Έστω και μικρή.

Αυτή θα είναι η καλύτερη ένεση στο ηθικό τους και η βάση για να έρθουν και οι μεγαλύτερες.

Καμία όμως νίκη δε θα έρθει εάν δεν εγκαταλείψουμε την στρατηγική της διαμαρτυρίας και δεν την αντικαταστήσουμε με την επιλογή της αντίστασης και της ανατροπής.

Με λίγα λόγια, εκείνο που πρέπει να κάνουμε μαζί με τα όσα ήδη ανέφερα, είναι επιτέλους να αποφασίσουμε να προετοιμάσουμε διαφορετικά τους αγώνες μας, να αντιδρούμε έγκαιρα, συντονισμένα και με σχέδιο.

Σχέδιο που θα περιλαμβάνει κινήσεις σκληρής σύγκρουσης για να μην περάσουν οι όποιες αντεργατικές-αντιλαϊκές πολιτικές και όχι κινήσεις απλά διαμαρτυρίας για αυτό που έτσι κι αλλιώς θα περάσει.

Για εμάς, ο κάθε αγώνας πρέπει να σχεδιάζεται και να δίνεται με στόχο να μην περάσουν οι όποιες αντεργατικές πολιτικές. Και αυτό δεν γίνεται μόνο με 24ωρες απεργίες την τελευταία στιγμή.

Κανένας εργαζόμενος δεν είναι αφελής. Όλοι αντιλαμβάνονται τότε ένας αγώνας είναι σχεδιασμένος ως διαμαρτυρία και τότε ως αντίσταση.

Και για όσους ανησυχούν για το μεροκάματα του κόσμου, τους λέω πως ο κάθε εργαζόμενος όταν βλέπει σοβαρή προσπάθεια, θυσιάζει το μεροκάματό του στον αγώνα. Όταν όμως βλέπει ψευτο-ντουφεκίες μία ημέρα πριν ψηφιστεί ή την ημέρα που ψηφίζεται το νομοσχέδιο, ε όχι δε θα το θυσιάσει για κανέναν από εμάς.

Με βάση τα παραπάνω και στη βάση των παραπάνω,

ΕΜΕΙΣ ΔΕΣΜΕΥΟΜΑΣΤΕ

Χωρίς να φοβόμαστε να βγούμε στο ξέφωτο

Χωρίς να κρυβόμαστε

Χωρίς να υπολογίζουμε το κόστος

Ότι από την πρώτη γραμμή των συγκεντρώσεων, των πορειών και των συλλαλητηρίων και όχι από το γραφείο, θα παλέψουμε για να σταματήσουμε και να τσακίσουμε αυτές τις νεοφιλελεύθερες βάρβαρες και αντεργατικές πολιτικές.

Το σύνθημά μας εξακολουθεί να είναι

**Ή ΑΥΤΟΙ Ή ΕΜΕΙΣ
ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΓΙΑΤΙ ΞΕΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΟΤΙ ΖΟΥΜΕ ΣΕ ΜΙΑ ΤΑΞΙΚΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΙΓΟΥΡΟΙ ΟΤΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ**

ΤΟ 62% του ΟΧΙ του περήφανου ελληνικού λαού αυτό έδειξε.

**ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΙ
ΚΑΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΙ ΓΙΑΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ
ΑΡΚΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΣΦΥΡΙΑ ΝΑ ΒΑΡΕΣΟΥΝ ΜΑΖΙ-ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΑΜΟΝΙ**

Το Ε.Μ.Ε.Ι.Σ. σε αυτή την κατεύθυνση θα εργαστεί.

Στην κατεύθυνση του συντονισμού των αγώνων του εργατικού κινήματος.

Στην κατεύθυνση του χτισίματος ενός λαϊκού μπλοκ με τους άνεργους, με τους εργαζόμενους, με τους μικροεπαγγελματίες, με τη νέα γενιά και τους απόμαχους της δουλειάς.

Με θέσεις και προτάσεις που ενώνουν και δε διαιρούν.

Σε αυτή την κατεύθυνση θα συνεργαστούμε με κάθε δημοκρατική, προοδευτική παράταξη, με κάθε ασυμβίβαστο συνδικαλιστή για το χτίσιμο ενός μπλοκ ταξικής λαϊκής ενότητας.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ